

חדשות התנועה



בימים אלו אני מסיימת את תפקידי כיו"ר תנועת 'נאמני תורה ועבודה'. מבט על שלוש השנים וחצי הללו מזמן אפשרות להתבונן "ממעוף הציפור" על מה שהעסיק אותנו כתנועה וכציבור ועל תהליכים שעברנו כולנו. ומבט-העל הזה מותיר אותי אופטימית. אני אופטימית כי מבעד לזוויות הרבים ולמאבקים המטלטלים את ה'מגזר' – על הפרדה בבתי-הספר, על שירת נשים, על הרבנים הראשיים, על לימודי התנ"ך, על רחבת הכותל, על היחס להטרדות מיניות מצד מחנכים ורבנים ועוד ועוד – מבעד לכל אלו, אני שומעת קול הולך ומתגבש, הולך ומתעצם. זהו קול מורכב, שאינו חד-ממדי וגם לא חד-משמעי, אבל הוא קול ברור: קול המחויב לשלמותם של החברה הישראלית כולה ושל העם היהודי, על כל חלקיו, ולא רק של ה'מגזר'; קול המחויב להלכה ולהנכחת דבר ה' בעולם, גם באמצעות המסורת אך גם באמצעות המוסר האנושי ודבר ה' הנשקף אלינו מבעדו; קול שאינו נוהה אחר כל אופנה חברתית, אך גם אינו מוכן לפסול באופן

מוחלט את המודרנה וערכיה; קול הנאמן לערכי 'תורה ועבודה' ומאמין בהם; קול החי את ה'מקף'. נכון, הקול הזה אינו חדש, הוא היה כאן תמיד, לפחות מאז ראשית הציונות. אולם, היו לקול זה שנים שקטות מאוד, מהוססות, אולי אפילו מגומגמות, שנים של נסיגה ושל התנצלות בפני קולות אחרים, חד-משמעיים וחד-ממדיים יותר, שנים שבהם אך מעטים, ובהם תנועת 'נאמני תורה ועבודה', נשאו אותו ברמה. אבל כעת אני שוב שומעת אותו רם יותר. מתנסת, מתבהר, נוכח כאפשרות רוחנית ותרבותית בהווה הישראלית הרחבה ובהווה ה"מגזרית" הצרה – ומשקף את השביל המרכזי שלה. וזהו, בעבורי, קול של תקווה. תקווה למדינת ישראל וגם תקווה ליהדות עצמה. את הקול הזה נושאים היום רבים, מכיוונים שונים, בשיח האקדמי וגם התורני. לפיכך אנחנו, כתנועה, רואים את תפקידנו לא רק בהשמעתו ובהנחלתו לדור הבא, אלא גם בתרגומו לעשייה חברתית-פוזיטיבית ובונה, ולעתים גם מניעתית. כך נפעל כדי לחולל מהפכה ביחסים דת ומדינה בישראל, אך לצד זאת נעסוק גם במניעת הפרדה, הדרה והקצנה בבתי-הספר הממלכתיים-

הדתיים; נקים תאי-סטודנטים ונכשיר מתנכים, אך לצד זאת נעתור לבג"צ כנגד מעשים בעייתיים של רשויות שלטוניות הנוגעים בתחומי פעילותנו; נוציא לאור כתב-עת וננסה לתרום לשיח ציבורי מעמיק, אך גם נרים קול מחאה כאשר יש בכך צורך. ה'קול' הוא אותו קול, אך הטון והמעשה משתנים לפי הצורך. היו אלה שנים גדושות בעשייה. הדרך ארוכה אמנם, אך כידוע, לא עלינו המלאכה לגמור, ובניסוח אחר – עם הנצח לא מפחד מדרך ארוכה. בהזדמנות זו, אני מבקשת להודות לחברי הנהלת התנועה המשקיעים, בהתנדבות, זמן ומאמץ שאינם גלויים תמיד לעין הציבור: תודה לשמואל שטה, המנהל ומוביל את התנועה ביד רמה ואמונה ובמסירות רבה, תודה לצוות העובדים המסור והערכי, המוביל את הפרויקטים השונים, תודה לעשרות המתנדבים הפועלים בזירות שונות ואחרונים חביבים – תודה לכם, על התמיכה והשותפות.

ובפעם האחרונה מעל במה זו – בברכת חברים לתורה ולעבודה,

תהלה פרידמן-נחלון

תנועת נאמני תורה ועבודה, חברה, תומכיה וחברי ההנהלה מקשים להודות
לתהילה נחלון על שנים של הובלה והנהגה מעולה, מסכמה ומעלה, שנעשתה תמיד באופן
מקצועי, בדרכי נועם ולשם שמיים, ולצד חיים עשירים ופעילים בכל הישגים.
וכל העוסקים בצורכי ציבור באנונה, הקב"ה ישלם שכרם.

עורך: אוראל שרפ

עורך משנה: אריאל הורוביץ

מערכת: חנה אדלר, אלינור באומגרסון, שאול ברט, תגית ברטוב, נעם דמרי,

תני וולפיש, משה מאיר, תהלה נחלון, רבקה רוזנר

עריכת תמונות ועיצוב גרפי: חנה לאה דרור

עריכת לשון: לאה קליבנוף תמלול: אלון שירותי תמלול

כתובת המערכת: דובנוב 7, ת"א 64732, טלפון: 03-6072739

דוא"ל: deot.ta@gmail.com

תמונת השער: "פופ ארט הרב קוק", מאת חנה לאה דרור

דעות

יוצא לאור בהוצאת 'נאמני תורה ועבודה'
ומרכז יעקב הרצוג ללימודי יהדות.
בתמיכת משרד התרבות והספורט

De'ot 63, December 2013
Neemanei Torah VaAvodah & The Yaacov Herzog Center